

ПЕТЯ ДУБАРОВА ДО УТРОТО

chitanka.info

Един далечен фар, като око на гларус,
напълнено със морска светлина,
повика ме при себе си.
Не зная —
да ида или тука да стоя.
Поглеждам към морето.
То люлее и себе си, и хиляди звезди
като златни отпечатъци от пръсти...
То моли ме при него да стоя.
Усецам как и мидите под мене
черупки и тревни са ми постлали.
„Постой при нас! Със теб ни е добре!
Ний всички морски тайни ще ти кажем.“
Къде да ида?
Толкова неща ме викът или молят да остана.
Дали при фара или тука да стоя
и с мидите добри да разговарям?
Дали със гларусите бели
или с чайките
да дишам на небето ветровете?
Дали пък да отида там, при рибите,
за да ми покажат своето плуване?
О, тука ще остана чак до утрото
и тихо ще изслушам този разказ
на мидите, постлали гърбовете си.
Не ще забравя да целуна фара
по челото, препълнено от блясъци.
Аз своето присъствие на птиците
поне до утрото ще предоставя.
Не ще обидя аз със отказ рибите
и с тях до утрото ще поиграя.

Издание:

Петя Дубарова, „Аз и морето“, издателство „Георги Бакалов“,
Варна, 1980

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.